

En resa till norra Afghanistan

När du berättar för dina vänner att du planerar en resa till Afghanistan, så får du två väldigt olika reaktioner. Den ena "är du helt galen", och den andra "vad otroligt spännande – det skulle jag också vilja göra".

Realiteten är att det är otroligt spännande och givande.

Sällan möter man så mycket vänliga människor, så vackra landskap och så annorlunda kultur.

Resan genomfördes av mig själv och Pyret, och började med en ganska kort flygning från Istanbul till Mazar-e-Sharif. Turkish Airlines är i nuläget det enda utländska flygbolaget som flyger till Mazar, också med utmärkta anslutningar till hela Skandinavien. Man kan också resa via Kabul, men det blir mer komplicerat.

I Mazar sammanträffade vi med ytterligare fyra gäster, så totalt var vi sex personer i vår grupp. En annan grupp vi träffade hade rest landvägen från Kabul till Mazar och även om det tar upp till 12 timmar, så hade det gått bra.

Vi bodde fyra nätter på Arsalan Guest House, som ligger nära den fantastiskt vackra blå moskén, ett av få hotell som är licensierade att ta emot utländska besökare. Det var enkelt, men rent och korrekt, och de erbjöd oss en enkel frukost, och alldeles utmärkta middagar även om det kanske blev lite för mycket kebab.

Vi hade förmånen att besöka Mazar i samband med det afghanska nyåret, vilket innebar att vi kunde delta i en stor ceremoni vid den blå moskén, med tal av bland annat Afghanistans president och den lokale guvernören.

Man reste också en "nyårsstång", som den samlade folkmassan trängdes om att få vidröra.

Blå moskén i Mazar-e-Sharif

Som västerlänningar var vi "högvilt" för fotograferande afghaner, och vi har väl aldrig blivit ombedda att ställa upp för så mycket selfies som där. Det gjorde ju att vi själva kunde få riktigt fina fotografier på många besökare i vackra folkdräkter. Dock med undantag av kvinnor – där är man oerhört restriktiv. Många går klädda i blå burkor, men niqab och hijab är också vanligt.

Säkerhet var givetvis A och O, och under hela ceremonin så cirkulerade militärhelikoptrar och spaningsflyg över området. Ute på stan, så var tungt beväpnad militär och polis på plats, och ingen kunde ta sig in i centrala Mazar utan noggrann kroppsvisitering.

Samma dag, kunde vi besöka en "Buzkashi". Det är en vild tävling mellan ryttare, där man kämpar om att försöka erövra en död kalv som en av dem håller vid sidan av sin häst. Ett fantastiskt skådespel med över 50-60 ryttare som rider runt i full fart runt en arena på vackert dekorerade och mycket dyrbara hästar. En gammal tradition i norra Afghanistan och flera andra centralasiatiska länder.

Buzkashi

Följande dag kunde vi, och hundratals afghanska familjer besöka Samangan, strax söder om Mazar. Här återfinns ett (numera ödelagt) buddhistiskt tempel inhugget i en stor grotta. Grottorna har under åren bland annat använts som gömställe för Mujahedin och talibaner. Det mest spännande var väl i grunden folklivet – att kunna se "vardagen" för folk i allmänhet.

Våra guider, Noor och hans team ordnade sedan så vi kunde få njuta av afghansk folkmusik, innan vi begav oss till den blå moskén igen för att få se den i solnedgången.

Sista dagen, tog vi oss till Balkh, en gammal stad och också ett centrum för buddhism, sufism och zoroastrianism. Utöver gamla lämningar så har man en mycket vacker moské. Vi kunde också möta och tala med afghansk militär som bevakar området, då det ligger mycket nära talibankontrollerade regioner.

Vi avslutade vår tur med en shoppingrunda i basaren, där man kan köpa "allt", till mycket rimliga priser, och av oerhört vänliga butiksägare.

Inköp av Burkor i basaren

Afghanistan är ett vackert land, med höga berg och djupa dalar. Man kan förstå att det är svårt för utländska trupper att kontrollera landet. Vissa delar är mycket otillgängliga. På våra utflykter kunde vi se stora vackra fruktodlingar, och nu på våren var träden i full blom.

Vissa dalar är mycket otillgängliga

Att få visum till Afghanistan var smidigt via den konsulära avdelningen vid ambassaden, även om tjänstemannen där höjde lite på ögonbrynen när jag sa att jag skulle resa dit som turist.

Vi kände att våra värdar vid resebyrån "Let's be friends" var mycket professionella, och att de satte säkerheten för oss alla i det främsta rummet. Det gjorde att vi kände trygghet i ett land där det givetvis är komplicerat att resa, men fullt möjligt att besöka vackra och intressanta sevärdheter och landskap.

Hans Ollongren